

1975 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிள்ளைகள் அன்னியில் இருளர்களும், மலைஜாதி வகுப்பினர் பிள்ளைகளும் படிக்கிறார்கள். அதற்கென சிறப்பு நிதியிலிருந்து 15,000 ரூபாய் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அது எந்த விதி முறைக்குள்ளும் வரவில்லை என்றாலும் கூட நம்முடைய அடிகளார் சொன்னதற்கேற்ப அங்கேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு உணவு வசதிக்காக மீண்டும் அரசாங்க அல்லது முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து பணம் தர இயலுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

4. 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். எம். பக்கர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1975-76ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் நேரம் வரும்போதெல்லாம் தமிழகத்திலே கொஞ்ச காலத்திற்கு, அதாவது இந்த அரசு வருவதற்கு முன்னால், மக்களிடையே ஒரு திகில் இருப்பதுண்டு. புதியதாக இந்த ஆண்டு என்ன வரிகள் கொண்டுவரப்போகிறார்களோ, எவ்வளவு நம்மைப் பாதிக்கப்போகிறதோ என்று மக்கள் அஞ்சிக்கொண்டிருப்பதுண்டு. ஆனால் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால் அந்த பீதி நீங்கி, இந்த ஆண்டு புதியதாக என்ன வரி வரப்போகிறது என்பது நீங்கி, என்ன நன்மை யாவருக்கிறது என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர். அதுவும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் நிதி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமுதாயத்தில் கீழ்த்தரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்து வருவதுண்டு. ஆனால் இந்த ஆண்டு மட்டும் பொதுவாக மக்களிடையே ஒரு பயம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்தது. காரணம், மதுவிலக்குக் கொள்கையாலே அரசு 40 கோடி ரூபாய் வரையில் வருமானத்தை இழந்திருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுத்ததால், பல கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட்டதால், இன்னும் கொஞ்சம் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், யாரும் எதிர்பாராத விதத்தில் கடந்த 100 ஆண்டுகளாக ஏற்படாத அளவுக்குக் கடுமையான வறட்சி நிலைமை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், அதற்குப் பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டிய நிலைமையில் அரசு இருந்துவருகிறது. இந்த நிலையில் அரசு ஏராளமான வரிகளைப் போடப்போகிறது என்று அனைவரும் இந்த அரசின்மீது நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் கூட எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மீண்டும் மக்களிடம் மனக்களிப்பு உண்டாகும்படி செய்திருப்பது நாம் அனைவரும் பாராட்டுதற்குரியது.

(பிற்பகல் 5-00)

இந்த அரசு மீது நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்கள்கூட ஏராளமான வரிகளை இந்த அரசு போடப்போகிறது என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர்

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 மார்ச் 9]

அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்து மீண்டும் மக்களிடத்திலே மனச்சுளிர்வை உண்டாக்கியிருப்பதற்காக அவர்களை நாம் பாராட்டவேண்டும். பொதுவாகவே, நிதிநிலை அறிக்கையை சரிக்கட்டுவது என்பது பழங்காலக் கொள்கை என்று சொல்வார்கள். ராவையும் செலவையும் சரிக்கட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அந்த ஒட்டு—வெட்டுகளைச் செய்து நிதிநிலையைச் சரிக்கட்டி சபை முன்னே வைப்பதுதான் பழங்காலத்திலே நிதி அமைச்சர்களுடைய வழக்கம். ஆனால் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதித்துறையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, மக்களுக்கு, அதுவும் கீழ்த்தளத்திலே வீழ்ந்து கிடக்கின்ற மக்களுக்கு, ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவரது உள்ளத்திலே ஒரு சதங்கூட மாறாமல் இருப்பதனாலேதான் மக்கள் ஏதாவது அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெறும் நிதியமைச்சர் என்று மாதிரி அவர்கள் இருந்திருந்தால், மக்கள் ஏதோ சர்க்கார் துறையிலே நிதி நிலையைச் சரிப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்க முடியும். ஆனால் மக்கள் அவர்களிடத்திலே சதா ஏதோ எதிர்பார்க்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அருள் நெஞ்சம் என்று சொல்வார்களே, இறைவன் அளிக்கும் அந்த அருள் நெஞ்சம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. நம் நாட்டிலே மகான்கள் பலர் இத்தகைய அருள் நெஞ்சம் கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அருள் நெஞ்சம் என்றால், வேறு ஒன்றும் இல்லை. “மக்களிடத்திலே காண்கின்ற உணர்ச்சிகளை தானும் பிரதிபலிப்பது, அதைத் தானும் உணர்ந்து மக்கள் அழுதால் தானும் அழுது, மக்கள் சிரித்தால் தானும் சிரித்து, மக்கள் துயர் பட்டால் தானும் துயரடைந்து, மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தால் தானும் மகிழ்ச்சியடைகின்ற” “அந்த உள்ளத்தைத் தான் அருள் நெஞ்சம் என்று சொல்வார்கள். நம்முடைய இராமலிங்க சுவாமிகள்கூட பாடியிருக்கிறார்கள். “வாடுகின்ற பயிரைக் கடபோதெல்லாம் வாடினேன்.” என்று. பயிர் வாடுகின்றபோது இவருடைய உள்ளமும் வாடியதாம். அப்படி ஒரு அருள் நெஞ்சம். மகான்களுக்குத்தான் அந்த நெஞ்சம் இருந்தது. அதைப்போல அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுக்கு அந்த நெஞ்சம் இருந்தது. மக்கள் யார் கண்ணீர் வடித்தாலும், அவரும் கண்ணீர் வடிப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். யார் வருத்தப் பட்டாலும், அவரும் வருத்தப்படுவார். அப்படிப்பட்ட நெஞ்சத்தை நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் இந்த உலகத்தைவிட்டு மறைந்தபோது, கலைஞர் அவர்கள் வானொலியிலே ஒரு கவிதை உரை நிகழ்த்தினார்கள். அதில் “அண்ணா நீ போகிறாய்—உன் நெஞ்சை எனக்குத் தந்து விட்டுப் போ” என்று அன்றைக்கு அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னே அண்ணா அவர்கள் அந்த நெஞ்சத்தை கலைஞர் அவர்களுக்குத் தந்துவிட்டுப் போனதனாலேதான், இன்றைக்கு இந்த கற்பனை வளத்தோடு—எங்கே மக்கள் வீழ்ந்து கிடக்கிறார்கள், சமுதாயத்தில் மிக அடி மட்டத்தில் இருப்பவர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு அணுக்கு ஒரு முறையாவது ஏதாவது செய்ய எண்ணம் இந்த அருள் நெஞ்சத்திலே வருகின்றது. அதற்காக

1975 மார்ச் 7]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

நான் இந்த நெஞ்சத்தை வாழ்த்துகிறேன். இந்த ஆண்டு விதவைகளுக்கும், அனாதைகளுக்கும் உதவி அளிக்கப்படுவதற்காக “நலத்திட்டம்” ஒன்றைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை “கண்ணெளி வழங்கும் திட்டம், ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத்திட்டம்”—இப்படியெல்லாம் அடி மட்டத்திலே இருக்கும் மக்களுக்கு பல திட்டங்களை வகுத்த கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு விசுவைகளையும், அனாதைகளையும் காப்பாற்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இந்த 100 ஆண்டு காணாத ஒரு பெரிய வறட்சி நிலை ஏற்பட்டு, எதிர்நோக்காத அளவுக்கு மக்கள் படாத பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை இந்த மாநிலத்திலே உள்ள நல்லவர்களுடைய உள்ளத்தையெல்லாம் உருக்கி, அனுதினமும் அவர்களுடைய கவனம் எல்லாம் அந்த வறட்சி நிலையால் பாதிக்கப்பட்டு வீடிழந்து, ஏன் நாடிழந்து என்றுகூடச் சொல்லலாம், இடம் பெயர்ந்து வேறு இடங்களிலே குடியேறுகிற அளவுக்கு இருக்கின்ற மக்களைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு தண்ணீர் பஞ்சமும், உணவுப் பஞ்சமும் ஏற்பட்டு மக்கள் வாடுகின்ற ஒரு நிலையிலே இருப்பதையும் அதற்காக இந்த அரசு போர்க்கால வேகத்தோடு நடவடிக்கைகள் தொடங்கியிருப்பதையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆனால் இந்த பயங்கரமான காலத்திலே அதுவும் ஒரு இரண்டு நாட்டுக்கு இடையிலே போர் நடந்தால் எவ்வளவு கவனத்தோடும், துரிதத்தோடும் நடந்துகொள்வோமோ அதுபோல் இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, “இந்த நாட்டிலே சிலர், சில அரசியல் வாதிகள்கூட—இந்த மக்களுடைய வறட்சி நிலைமையையும், அவர்கள் பட்டினி கிடக்கும் நிலைமையிலும், வீடிழந்து போகும் நிலைமையிலும்—குட்டையைக் குழப்பி மீன் பிடிக்கின்ற வேலையிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருந்துகிறோம். அரசியல் வாதிகளுக்குச் சில பழக்கம் உண்டு. சில பேர் மக்களுடைய ரகிகத் தன்மையோடு விளையாடுவார்கள். இன்னும் சில பேர் கவர்ச்சியோடு விளையாடுவார்கள். ஆனால் மக்களுடைய உயிரோடும், வயிரோடும் கூட விளையாட வேண்டுமா என்பதை அவர்கள் இன்னும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. மக்கள் வயிறு காய்ந்து, உயிருக்கு மன்றாடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே கூட அவர்கள்—குழப்பிய குட்டையில் மீன் பிடிப்பது என்ற நிலையிலே—இதையும் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்திருப்பது கண்டு தமிழ் நாடு வெட்கப்பட வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிலே பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த சில நண்பர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு வஜ்ஜிர புத்தி வந்திருக்கிறதென்று எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்போது மதுரையிலேயும், இராமநாதபுரத்திலேயும் மழை பெய்திருப்பதாகச் செய்தி வந்தது. நாட்டிலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் மழை பெய்வதற்காக இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். எல்லா வகுப்பு மக்களும் பிரார்த்தித்ததன் பலனாக மழை வந்தது என்று பெருமைக்காகச் சொல்லிகொள்ளமாட்டேன்—ஆக எப்படி மழை வந்தாலும், ஏன் ம

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

வந்தது, மக்களுடைய கஷ்டம் ஏன் ஓரளவுக்காவது தீரப்போகிறது என்று கவலைப்படுகிற அரசியல் வாதிகள் கூட இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதுபற்றியெல்லாம் கூட நாம் அதிகமாகக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்திலே நம்முடைய மத்திய அரசு நடந்துகொள்கிற முறையும், அவர்கள் காட்டுகிற மனப்பான்மையும் நமக்கு வேதனை தருவதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும். இந்த நாட்டிலே மற்ற பகுதிகளிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது உத்தரப் பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, பீஹாரில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, மத்தியப்பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, வரிந்துகட்டிக்கொண்டு போர்க்கால வேகத்தோடு துரிதமாகச் செயலிலே இறங்கிய மத்திய அரசினர் இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, பட்டினியும் பசியும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலே “எதற்காக யாருக்கோ வந்த விருந்தாக” இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பங்களா தேசத்திலே பஞ்சம் என்று கேள்விப்பட்டபோது நம்முடைய நாட்டிலிருந்து 3 லட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் உடனடியாக அனுப்பி வைத்தது நம்முடைய மத்திய அரசு. அதுவும் ரயில் பாணிகள் உங்கே இல்லை என்பதற்காக அவசர அவசரமாகப் புதிதாகப் போட்டு, பங்களா தேசத்திற்கு உணவு தானியங்களை அனுப்பிவைத்தார்கள்; நான் இதை குறையாகச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய அண்டைநாடு எத்தனையோ கஷ்டநஷ்டங்களுக்கு இடையே புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு ஏழை. நாடு அந்த நாட்டோடு அனுப்பிவைத்தது குறித்து நாம் பெருமைப்படலாமே தவிர, அதற்காகக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் நம்முடைய நாட்டினுடைய ஒரு பகுதி பஞ்சத்திலே வாடுகின்றபோது, இந்த அவசரத்தை ஏன் மத்திய அரசு காட்டவில்லை என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அண்மையிலே இந்த வறட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதம மந்திரி, 100 ஆண்டுகளாக ஏற்படாத ஒரு வறட்சிநிலை தமிழ்நாட்டில் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அவர்கள் வந்த போது அந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்குப் பேரய் பார்க்கின்ற ஒரு அனுதாப புத்தியாவது அவர்களுக்கு இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். அது அவர்களுக்கு இல்லை. சரி, போகத்தான் முடியவில்லை. வசதி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். வேலைகள் இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் சென்னையிலிருந்து அந்தப் பஞ்சத்தினால் வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு அனுதாப வார்த்தைகளாவது அனுப்புவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதுவும் இல்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக இங்கே ஒரு கூட்டத்திலே பேசுகிறபோது “பஞ்சநிவாரண நிதிகள் எல்லாம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை” என்று எனக்குப் புகார் வந்திருக்கிறது, அது சரியாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார். நகர்வாலாக்கள் வாழ்கின்ற இடத்திலே தல்மோவன்ராம்கள் வாழ்கின்ற இடத்திலே, 5 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள ரயில்வே சொத்தைக் கூட்டுக் கொள்ளை அடிக்கின்ற கூட்டம் இருக்கின்ற இடத்திலே சொல்லியிருந்தால் இதை நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கமுடியும். ஆனால் இங்கே வந்து சரியாக செலவழிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்போதோ நடந்த தற்காசச் சொல்லுகிறார்கள். எல்லா ஆடிட்ட ரிப்போர்ட்டையும் பார்த்து எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று தெரிந்தபிறகு, இப்பொழுது இப்படிச்

1975 மார்ச் 7] [திரு. எம். எம். பக்கர்]

சொல்கிறார்கள் அம்மையார் அவர்கள். இது என்ன மனப்பான்மை? மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை என்று பலநண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அது கூட அல்ல.***

(பிற்பகல் 5-10)

* * * இந்த குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டும் என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நம்முடைய நாடு பெரிய நாடு. பல மொழிகளையும், பல வகுப்பினரையும் கொண்ட ஒரு நாடு, யூனிட்டி இன் டைவர்சிட்டி என்று சொல்வார்களே, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி—மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், நல்ல விளக்கங்களை அளித்துப்போகி வருகின்றார்கள். என்றாலும் அவர்பேசிய இந்த நேரத்தில்*** ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையை வெளியிலே பத்திரிகைக்காரர்கள் தவறாகப் பிரசுரித்துவிடக்கூடும். பிரதமரை அப்படிக் குறிப்பிட்டு அதை வெளியிட்டுவிடக்கூடும். ஆகவே அந்த வார்த்தையை மாத்திரம் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமென்றால் மாற்றுந்தாய் மனப் பான்மையை விட இது கொடுமையானது என்று அதை மாற்றிக்கொள்ளலாம். * * வார்த்தை இந்த அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே வருமானால் பத்திரிகைகளிலே வரும்போது வேறுவிதமாகத்தோன்றும்.

மாற்றுத்தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்): மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறியதுபோல, * * என்ற வார்த்தை அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எம். பக்கர்: தலைவரவர்களே, நான் அம்மையாரைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, மத்திய அரசைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு நான் அப்படிச் சொன்னேன்.

இந்த மனப்பான்மை நாட்டுக்கு மிகக் கெடுதலானது. இது பெரியநாடு ஆகிய கண்டத்தின் ராணியாக விளங்கவேண்டிய இந்தியத்திரு நாடு. இந்த நாட்டிலே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, உச்சத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு பெரியபுத்தி இருக்கவேண்டும். கோல்ட்ஸ்மித் Little minds and great empires will not go together என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி பெரிய நாட்டினுடைய உச்ச மட்டத்திலே உட்கார்ந்து அரசாளுகின்றவர்களுக்கு பெரிய நோக்கம் இருக்க வேண்டும். குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் இந்த நாட்டிற்கு அது நன்மையானது அல்ல. இதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால், நாம் நிறையப் பேசுகிறோமே, அந்த “இன்டக்ரேஷன்” ஒருமைப்பாடு, தேசிய ஒருமைப்பாடு,

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

உணர்ச்சி ஒருமைப்பாடு, உணர்ச்சி பூர்வமான ஒருமைப்பாடு, என்றெல்லாம் பேசுகின்றோமே, அந்த ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு அந்தப் பெரிய புத்தி இருக்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு அவர்கள் நடந்துகொண்டு போனால், இந்த நாட்டினுடைய தெற்குப் பகுதியை விட்டுவிட்டு மத்திய அரசு நடந்தால், தமிழகத்திலே வாடுகின்ற மக்கள் மத்திய அரசின்மீது நம்பிக்கை இழந்துவிடுவார்கள் என்பதைப்பற்றி நம்முடைய மத்திய அரசினர் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, இந்தப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்கு போதிய அதிகாரம் எந்த மாநிலத்திலேயும் இருப்பதாகத்தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வறட்சிப் பிரச்சினைகளை, மற்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்குரிய அதிகாரம் மாநிலங்களுக்குக் கிடையாது. அதுதான் பல மாநிலங்களில் தகராறு ஏற்படுவதற்குக் காரணம். இந்த அதிகாரக்குறைவுதான் இந்தத் தகராறுகளுக்குக் காரணம். இந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டிருப்பதுதான் மாநில சுயாட்சியில் தலையிடுவதற்குக் காரணம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னால், சில பேருக்கு அவர்ஜி ஏற்படுகிறது. மாநில சுயாட்சி பற்றி வேறு இடத்திலே பேசுகின்றபோது நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றித் தெளிவாகப்பேசினார்கள். அது அண்ணாவினுடைய கொள்கை. ஏன் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அவர்களைக் கேட்டார்கள். அதற்காக சிறை செல்லத் தயாராக இருக்கின்றார்களா என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறைக்கு பயப்படுகின்றவர் போலவும், சிறை என்றவுடன் மீட்டிங்கை விட்டு சூட்டிங்கிற்கு ஓடிவிடுவர் போலவும், ஏதோ சிறைக்குச் சென்றில்லாதவர் போலவும், சிறைக்குச் செல்லத் தயாராக இருக்கின்றார்களா என்று கேட்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர் இந்த இடத்திற்கு வந்ததே சிறைவழியாகத்தானே. ஆக இப்படியெல்லாம் பேசுவது அர்த்தமற்றதாகும். அதைக்கூடச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, நாடாளுமன்றத்திலே மாநில சுயாட்சி தரமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். காரணம் ஏழை மாநிலங்கள் சிலவற்றைவிட கொஞ்சம் வசதியுள்ள மாநிலமாக நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறியிருக்கின்றது என்ற நிலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு ஒரு மத்திய அரசு ஆட்சி வேண்டுமா? ஏழை மாநிலங்களைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பதிலாக முன்னேறும் மாநிலத்தைத் தடைபடுத்த ஒரு மத்திய அரசா? இந்தப் பதிலைப் பார்க்கின்றபோது ஏதோ ஒரு சுதந்திர நாட்டினுடைய, சுதந்திரம் உள்ள பிரதமர் சுதந்திர மக்களாக வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்கின்ற பதிலாக எனக்குப் படவில்லை. ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் வின்ஸன் சர்ச்சில் பேசியமாதிரி பிரதமர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே கூட காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பலமுறை சிறை சென்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கேட்டபோது, இந்தியர்களுக்குச் சரியாக ஆளத் தெரியாது,

1975 மார்ச் 7]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

சுதந்திரம் கொடுக்க மாட்டோம், இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தால் ரத்தக் களரி ஆகிவிடும், இந்த நாடே சண்டை போட்டுக்கொண்டு அழிந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி பதில்தான் வந்திருக்கின்றது. மாநில சுயாட்சி (ஸ்டேட் அட்டாநமி) என்றால் என்னவென்று தெரிவதற்கு முன்னாலே அதைக் கொடுக்க முடியாது என்று போல்டாக அடிக்கிறார். இந்த நாட்டினுடைய பொறுப்புள்ள பிரதமருக்கு, ஒரு பெரிய இடத்தில் இருப்பவருக்கு, இந்தியாவின் உச்சக்கட்டத்திலே பதவியிலே இருந்து அதிகாரம் செலுத்துபவருக்கு, மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி உட்கார்ந்து பேசுவோம், விவாதிப்போம், மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை உபயோசப்படுத்தாவிட்டாலும் கூட, “மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கிறோம், மத்திய அரசுக்கும் அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதன் மீது விவாதிப்போம்” என்று ஒரு பெரிய புத்தி இருந்திருக்கலாம். மாநில சுயாட்சி என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் கொடுக்க மாட்டோம், அது தேவையில்லை என்று பல்பு அடிக்கின்றார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு வேண்டும். முடிவு வேண்டுமென்று சொல்கின்றபோது, நான் புரட்சி, கிளர்ச்சி என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பேசவில்லை. ஆனால் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் (“writing on the wall”) என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதை நினைத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் காலத்தினுடைய போக்கில் எல்லோருமே தெரிந்து கொள்வது நல்லது. மக்களிடத்திலே ஒரு எழுச்சியும், ஒரு உணர்ச்சியும் ஏற்படுவதற்கு முன்னால், ஒரு கசப்புணர்ச்சியும் பரவுவதற்கு முன்னால் மாநில முதலமைச்சர்களை ஒன்று சேர்த்து மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் கொடுக்கலாம், புரவின்சியல் அட்டாநமியை எந்த அளவுக்கு மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றியாவது பிரதமர் அவர்கள் கொஞ்சமாகிலும் யோசிப்பதற்கு முன்வருவார்களானால், அது இந்த நாட்டிற்கு மிகவும் நல்லது என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பட்ஜெட்டிலே விவசாயத் துறைக்கு 300 ஏக்கர் நிலத்திலே பூரிச்சார்த்தமாக ஒரு பண்ணை தொடங்கப் போவதாகவும், இந்தப் பண்ணை மூலம் 11 லட்சம் நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவதாகவும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கே ஒரு விவாதம் வந்தபோது, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது “நோ லாஸ் நோ கெயின்” பேசிவிலே அதைச் செய்யப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு விளங்கவில்லை. “நோ லாஸ், நோ கெயின்” என்றால் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசும்போது, முதலிலே பண்ணையைத் தொடங்குவதற்கு முன் தண்ணீர் இருக்கின்றதா என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொள்ளாமலா நாங்கள் இந்தப் பண்ணையை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று கொஞ்சம் கடுமையாகக்கூட கேட்டார்கள். அதற்கு பதில் அளித்து திரு.

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது அப்படிப்பட்ட பல பண்ணைகள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே மூடவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தை மனதார வர வேற்கிறோம் என்கிறேன். ஏனென்றால் நான் ஒரு விவசாயி. இந்த அரசு இந்த 300 ஏக்கர் நிலத்தில் நான் ஒரு விவசாயம் பண்ணி சாகுபடி செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டநஷ்டங்களை நிச்சயமாக உணரும், அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற அளவில் இந்தத் திட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

(மிற்பகல் 5-20)

அடுத்து, உணவுப்பொருள் பிரச்சினைபற்றி சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். உணவுப் பொருளை அரசு வாங்கி மக்களுக்கு விநியோகிப்பது மிகச் சிறந்த முறை. அதுவும் இப்படிப்பட்ட வறட்சியான காலங்களிலே நிச்சயமாக இது பெரிய பலனளிக்கக் கூடியது என்பதைப் பற்றி சந்தேகமே இல்லை. பதுக்குவோர்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் போன்றவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். எங்கள் நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், உணவுப் பொருள்களை, விலை ஏறும் என்பதற்காக, பதுக்கி வைப்பவன் அல்லது தேக்கி வைப்பவனைப்போல் பெரிய பாவி உலகத்திலே வேறுயாரும் கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம்புகிறவன் நான். ஆகையினாலே பதுக்கி வைப்பவர்கள், தேக்கி வைப்பவர்கள்மீது எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அது தரும், இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று நானும் கூட ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருப்பேன். ஆனால் அப்பாவிக்களான ஏழை விவசாயிகள், இந்த லெவி முறை என்ற பெயரால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வெகு பேர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வெகு பேர் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, நபிகள் நாயகம் 40 நாட்களுக்கு மேல் உணவு தானியங்களைக்கூட வைத்துக் கொள்க்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே விவசாயிகள் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நானும் அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். தேவைக்கு அதிகமாகத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் நானும் சொல்ல வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் 40 நாட்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வதை நான் படித்ததில்லை. தேவைக்கு அதிகமாக, விற்கின்ற மனப் பான்மையோடு பதுக்கி வைக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்பவன் பெரிய பாவி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் “தேவைக்கு அதிகமாக” என்று சொல்கிறார்களே, தேவை என்பது எவ்வளவு? இவ்வளவு தான் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று ஏதாவது வரையறை உண்டா?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, உண்டு. அதைப்பற்றியெல்லாம் தனியாக, வெளியிலே பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, குரானிலே 40 நாட்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதுமாதிரி இல்லையென்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதில் எது சரியென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, நபிகள் நாயகம் சொல்லும் “Sayings of Prophet” வேறு, குரான் வேறு. நானேக்கே வேண்டுமானாலும் “கொட்டேஷன்” தருகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, இதை ஏன் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைய நெல் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பலாத்காரமாக நெல்லை எடுத்துக்கொள்வதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமேயும் இல்லை. ஆனால் சாதாரண அப்பாவி விவசாயிகளிடத்திலே அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு வைத்திருக்கும் நெல்லை சில அதிகாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தி வாங்குவதாக பலமான புகார்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே என்னையே சொல்கிறேன். உதாரணமாக 20 மூட்டை நெல்லை நான் லெவிகு அளக்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. சாதாரணமான விசேஷமாக இருந்தால் நான் அளித்திருக்க முடியும். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் ஒரு பாதிசூட இந்த ஆண்டில் எங்களால் அறுவடை செய்ய முடியாது. காரணம் மேல்மழை இல்லாததும், ஆற்றிலே தண்ணீர் சிக்கிரம் நின்று விட்டதும், பிறகு விவசாயம் பிற்படுத்தப் போனதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, 400 மூட்டை விளை 200 மூட்டை தருவதில் ஒன்றும் தவறில்லையே?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல வருவ தெல்லாம் 150 மூட்டை நெல் கூட விளையவில்லை என்பது தான். 150 மூட்டை கூட நான் அறுவடை செய்துகொண்டு வீட்டுக்கு வர முடியாத நிலையிலே, 100 மூட்டை தேறுமா என்று நான் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, 200 மூட்டை அளக்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தேவைக்கு அதிகமாக ஒரு மணி நெல் கூட வைத்துக்கொள்ளாமல் நானே மனப்பூர்வமாக அரசினிடத்திலே

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1975 மார்ச் 7]

கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஆனால் 200 மூட்டை என்றால், விளைவதே 100 மூட்டை, எப்படி 200 மூட்டை அளக்க முடியும்? எனக்காக மாத்திரம் நான் சொல்லவில்லை. பல விவசாயிகளுக்கும், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை. இந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் சிரத்தை காட்ட வேண்டும், கவனம் செலுத்த வேண்டும், அவர்களுக்குக் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து உணவு விலை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மதுரையிலே இன்றைக்கு 150 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை கிடைக்க வில்லையென்று பறக்கிறார்கள். 60 ரூபாய்க்கு தஞ்சாவூரிலே விறக மூடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. விற்பனை அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. பாடுபட்டு, சிரமமெடுத்துக் கொண்டு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை தர வேண்டும், அதை தமிழ் நாடு அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருந்தாலும், நம்முடைய மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி அளிக்கத் தயாராக இல்லை. நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது, 159 ரூபாய்க்கு ஒரு குவிண்டால் என்று விலை கொடுத்து அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே, நமது நாட்டிலே குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 105 ரூபாய்க்கு மேல் கூட கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு மறுத்து வருகிறது. இது என்ன பொருளாதாரம் என்று கூட அவர்கள் கேட்டார்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து கடனுக்குத் தருகிறார்கள். அவ்வளவுதான். நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு உடனே பணம் கொடுக்க வேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து 40 வருஷத் தவணையிலே தருகிறார்கள். இத்தருணத்தில் எனக்கு ஒரு கதை ரூபகத்திற்கு வருகிறது. யாரோ ஒருவன், வேறொரு வனிடம் யானை வேண்டுமா என்று கேட்டானாம். யானையைக் கட்டிக் கொண்டு ஆற்றிலே போடு என்று சொன்னானாம். யானை வேண்டாமென்று சொன்னானாம். பக்கத்திலே இதைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தவன் சொன்னானாம் ரொக்கத்துக்கு இல்லை, கடனுக்கு என்று. அப்படியானால் இரண்டு யானை வேண்டுமென்று சொன்னானாம். அது போல் கடனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதாலே வெளிநாடுகளிலிருந்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கடன் வாங்குவதால் இந்தியாவின்னுடைய பொருளாதார நிலை எப்படியாகும்?

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

நான் எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த மாதிரிக் கடன் வாங்கிக் கொண்டேபோனால் நாளடைவில் பாலர் இம்பீரியலிசத்துக்கோ, ரூபில் இம்பீரியலிசத்துக்கோ இந்திய நாடு அடிமைப்பட வேண்டி வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, “சைனா இம்பீரியலிசத்துக்கு” ஆளாகாதா?

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, சைனாவில் இன்னும் இம்பீரியலிசம் தோன்றவில்லை.

[1975 மார்ச் 7]

[திரு எம். எம். பக்கர்]

ஆகையினாலே இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் மத்திய அரசு அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் கொஞ்சம் நிதானத்தோடு, கொஞ்சம் பரந்த மனப்பான்மையோடு, இந்த நாடு ஒன்று, இந்த நாட்டினுடைய ஒரு பகுதி தமிழ் நாடு, சமமான பகுதி, என்பதை மனதில் கொண்டு கொஞ்சம் பெருந்தன்மையோடு, கொஞ்சம் நல்லெண்ணத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நன்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசுகின்றபோழுது, காவியம் மணக்கின்றது அறிக்கையிலே என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. கவிதை உள்ளமும், காவிய கண்ணோட்டமுமுள்ள முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து வரும் எதினும் அப்படி ஒரு மனம் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை, இங்கே தமிழகத்துக்குத் தந்ததற்காக காவிய உள்ளமும், கவிதைக் கண்ணோட்டமும் உள்ள நமது முதலமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்தி, அடுத்து வரும் நிதிநிலை அறிக்கைகளிலே, இன்னும் அதிகமாக அவர் செய்ய வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக் கொண்டு, அடுத்தடுத்துச் செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று அவரை வேண்டி நான் அமைகின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களை என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நிறைய புது மாதிரியான திட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். ஏனென்றால் இந்த வருஷம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. புதுப்புது மாதிரியான “வெல்பேர் ஸ்டேட்” என்று உலகமெல்லாம் பெருமைப்படுகின்ற அளவுக்கு தமிழகத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன். நன்றி.

(பிற்பகல் 5-30)

*Thiru P. YELLAMANDA : Hon. Vice-Chairman, Sir, in the midst of soaring price and drought conditions, I thank the Hon. the Chief Minister for presenting this balanced Budget. On the one side, we have lost the revenue on liquor, and on the other side, we have lost the revenue on the running of races. At this critical juncture, this is the only best alternative Budget that could be presented. Hence my thanks to the Hon. the Chief Minister. Among many of the items in the Budget, our Hon. Chief Minister has given equal importance and priority to the social welfare and security schemes covering the benefits of the poor, the neglected down-trodden masses in society. Our Hon. Chief Minister has initiated schemes like the Harijan Housing Develop-

[Thiru P. Yellamanda]

[1973 மார்ச் 7]

ment Corporation to provide houses to the rural folk, housing for fishermen, Family Benefit Fund Scheme for Government Servants, Social Security Scheme and protection to the destitute widows and orphans, this year. These schemes are unparalleled, unquestioned, paramount, fundamental schemes which are nowhere implemented in India so rapidly and vigorously as in Tamil Nadu. This is acclaimed and accepted by the world, the Centre and all the States in India as a wonderful and beneficial scheme for the common man. But Dr. Kalamazhar has got to implement all the schemes within the limited funds available and it will not be practicable to implement all the schemes with the money available. It is also needless to point out that the Hon. Central Ministers who come to Tamil Nadu do not fail to appreciate our schemes like anything; but what is the use? The Centre should come forward to give considerable assistance to the State. I am very sorry the Centre is always doing lip-service to the Tamil Nadu State, for what reason, I do not know. In this connection,

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

I would like to point out that our country aims at uplifting the poor and suffering masses through socialistic democratic process. Today we are talking about the common man. Today we are talking about inequalities, disparities and disabilities that exist in society. We want to achieve social equality, removal of poverty, and equal status for all people. But, what ameliorative measures have the Central Government taken so far to achieve this end? Nothing. Theoretically, so many; but practically nothing. After 27 years of independence, the common man remains where he was. That is the achievement we have made for the poor man. Hon. Chief Minister has tried hard and is still trying hard to uplift these masses but it is a pity that his hands are tied up with limited funds. The entire power is vested in the Central Government. The true spirit of democracy, base of democracy is in great danger.

Mr. CHAIRMAN : Does the hon. Member know how many kinds of democracy there are? There are five kinds of democracy, What are these? I shall explain them. Direct Democracy, Indirect Democracy, Monarchic Democracy, Capitalist Democracy, etc. What sort of democracy have we got in our country.

Thiru P. YELLAMANDA : We are having indirect democracy, Sir, in this country.

1975 மார்ச் 7]

Mr. CHAIRMAN : Very well, the hon. Member may proceed.

Thiru P. YELLAMANDA : But anyhow it is a pity that the true spirit of democracy, the true base of democracy today, that is The common man, the ordinary man, is hanging on in between the Sky and the Earth. How long can he be like this ? It is not correct to neglect the common man. Whether it is the Central Government or the state Government, they must give top priority to the amelioration of the living conditions of the masses. But, unfortunately, in the name of democracy, we are denying the basic amenities to the common man. Then it is better to quit democracy and start dictatorship in this country. Today we are boasting about democracy. We go and tell lies to the ordinary people. After election we simply forget those people and we are enjoying. That is the position in the country. But Dr. Kalaignar has taken a lot of interest in the welfare of the people. It is he who encouraged the inter-caste marriages, it is he who has given houses for Harijans. No other Government have done so much good to the Harijans. These are ambitions and desires of Gandhiji, the Father of the Nation. People who are boasting themselves to be the Sishyas or the disciples of Gandhiji are not able to do what Kalaignar is to-day implementing boldly. Whether he is in power or not, people will not forget him ; and he will remain in the heart of hearts of the poor as the true champion of their cause. His name will be written in golden letters in the history of Tamil Nadu and nobody on this earth can deny this fact.

Regarding Centre - State relations, I would like to associate myself with the feelings expressed by our late Anna, the great champion and lover of the common masses who pleaded for more powers to the State. On several occasions, on the floor of this House, all the hon. Members irrespective of political parties pleaded for State autonomy but our efforts so far remained on paper only. Once again, Dr. Kalaignar, in submitting the Budget, has stressed the need and importance of Centre-State relations which today occupies the pivotal and controversial position in this Budget. One might say that this Budget Speech is based on this demand because the entire financial position is linked up with this demand only. I would like to impress upon my learned hon. Colleagues that it is a pity and it is horrible that we have to approach the Centre for each and everything and get its consent and approval. It may be allright in the matter of external affairs and defence.

[Thiru P. Yellamanda]

[1975 மார்ச் 7]

But today the ordinary man, the common man is in great danger, without food, clothing and shelter and that is his present position. He does not get the basic requirements without which nobody will survive in this world. We are not able to provide him at least those basic necessities. Then, why should we sit here? What is our duty and obligation? As legislators is it not our duty to deliver at least the basic necessities? Yes, it is our duty and it must be our intention. We must deliver these basic necessities. But we cannot do so because even these basic necessities are controlled by the Central Government.

Sir, in this context, I would like to point out the three lists envisaged in the Constitution—the Union List, the State List and the Concurrent List. But the Centre is controlling all the Lists. In the Constitution, it is very clear that the State Government have got powers in respect of agriculture, education, health and so many other subjects. But this is tall talk and it is there only in theory. Practically, all subjects are controlled by the Centre. Now, we are suffering for water. For this purpose, the Hon. the Chief Minister has gone to Delhi several times. But, still he is demanding Cauvery water and the matter is still pending. Water is a basic necessity of people, but, unfortunately, the Hon. the Chief Minister has to go and approach the Centre even for that. That is the position of the State today. Now I am in a dilemma as to which is the State List, and which are Union and State Lists. It is just to misguide the people that they have given these Lists. It is burdensome on the part of the Centre with all the unlimited powers. The Centre should relinquish some of them and see that all the State subjects are under the control of the State. Otherwise, one day or other, the ordinary people, the ordinary masses, whose hearts are burning, will throw away all these Governments. This is going to occur one day or other unless and until the Centre realises that no power on earth is permanent. History is with us. Gone are the days of Zamindars, gone are the days of landlords and gone are the days of “Dikshidars”. Today, we are living in a democracy and the survival of this democracy depends upon the strength and cream of the ordinary man.

MR. CHAIRMAN : When the hon. Member mentions about “Dikshidars” let him remember that there is an hon. Member in this House by name “Dikshidar” and he should not think otherwise.

1975 மார்ச் 7]

Thiru P. YELLAMANDA : Sir, the survival of democracy lies in the strength of the ordinary man. The Centre is not still realising its position it should give more power to the State to get over the difficulties that confront us in doing justice to the people. The Centre must come forward to give powers to the State. Otherwise, the Centre is bound to become weak because of its own actions as a matter of reaction. Anyhow, I am appealing to my learned hon. Colleagues, whether it is the D.M.K. in power or the Congress party, it is our duty to fight and get this autonomy. Unless and until we get this autonomy, nothing can be done in the State. So, our ultimate goal is autonomy. With these words, I am concluding my speech.

Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மதன் முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சோர்வற்றிருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் முகம் சென்ற மூன்று நான்கு தினங்களாக சற்று சுறுசுறுப்பாக இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். காரணம் பெருந்தலைவர் காமராசர் தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது கால் எடுத்து வைத்தவிடமெல்லாம் மழை பெய்திருக்கின்றது என்று செய்தி. இந்த மழை விரைவில் சென்னைக்கும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் வெகுநாட்களுக்கு சென்னையிலேதான் தங்கியிருந்தார். ஏன் அப்பொழுது மழை பெய்யவில்லை?

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு இப்பொழுதுதான் சென்னை வந்திருக்கிறார். ஆகவே விரைவில் இங்கும் பெய்யும். மக்களும் அந்த மழையை வெகு ஆவலாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் ஏதாவது மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி இருக்கின்றதா என்று பார்த்தேன். இந்த அறிக்கையை நான் துருவித்துருவிப் படித்தபோது, அதிலே வார்த்தை ஜாலங்களையும் எழுத்து ஜாலங்களையும் தான் பார்க்க முடிந்தது. அதைத்தான் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். முதல் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய-மாநில உறவைப் பற்றிக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இறுதிப் பகுதியில் இவர்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி, அதாவது மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டிய உரிமைகளைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இடைப்பகுதியில் இந்தத்

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

திட்டங்களைப்பற்றித் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட என்னைப் பொறுத்த வரையில், சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்கு இந்த மாநில அரசு எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசைக் குறை கூறிவிட்டு பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்க முயற்சிக்கிறது என்பதுதான். அதே நேரத்தில் மறைந்த அண்ணா அவர்களுடைய வார்த்தைகள் சிலவற்றையும் எடுத்து மத்திய அரசாங்கம் ஏகப்பட்ட அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு, விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், அந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு பழிபாவங்களை ஏற்க வேண்டியிருக்கின்றது என்று அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இன்றைக்கு தமிழக அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், 1967 தேர்தல் பிரகடனத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆட்சி செய்யும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமேயானால் விலைவாசி குறையும் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அப்படியானால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு விலைவாசியைக் குறைக்கிற அதிகாரம் இல்லை என்பது இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகுதான் தெரியுமா அல்லது முன்பே தெரியுமா? நீங்கள் எந்த எண்ணத்தில் தேர்தல் பிரகடனத்தில் அவ்வளவு தெளிவாகப் போட்டுவிட்டு, இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள்? அந்த அதிகாரங்கள் வந்தால்தான் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியுமென்று கருதினால், மத்திய அரசாங்கம் கேட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்றால், கேட்டுக் கொண்டே இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. போராடிப் பெற்றுத்தானாக வேண்டும். இதற்கு அழகான ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்காளத்தில் டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பெருபார் என்ற பகுதியை பாகிஸ்தானுக்கு தாரை வார்த்துக்கொடுத்துவிட்டார், அப்பொழுது பாரதப் பிரதமராக இருந்த பண்டித நேரு அவர்கள். அப்பொழுது அங்கே முதலமைச்சராகவிருந்த டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்களைக் கேட்காமல் கொடுக்க முற்பட்டது தவறு. அதைக்கண்டிக்கும் வகையில், எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் அடுத்து வரக்கூடிய ஆகஸ்ட் 15-ஆம் நாள் சுதந்திர தினவிழா அன்று கறுப்புக்கொடி ஏற்றப்போகிறேன் என்று அறிவித்துவிட்டு அவ்வாறே ஏற்றியும் வைத்தார். அப்பொழுது அந்த மாநிலத்திலும் மத்தியிலும் ஒரே கட்சியின ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தது. இரண்டு ஆட்சியும் ஒரு கட்சியால் நடத்தப்பட்டு வந்தாலும், மாநில ஆட்சியைக் கேட்கத் தவறியது தவறு என்று அதை எடுத்துக்காட்டினார் டாக்டர் பி. சி. ராய். தமிழ்நாட்டில் பெருந்தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இங்கே மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய “மால்கோ” அலுமினியம் தொழிற்சாலை வேறு மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்ததும் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடி, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்த பெருமை அன்று முதலமைச்சராகவிருந்த பெருந்தலைவர் காமராசரைச் சாரும். அதைப்போலத்தான் இன்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் போராடிப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் 1967-ல் இந்த மாநில அரசும் மத்திய அரசும் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம், அப்பொழுது அவர்கள் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்பொழுது அவர்கள் இவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அன்றைய தினம் இவர்கள் தட்டிக்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஈ. பாலசுப்பிரமணியம்]

கேட்காமலிருந்து விட்டார்கள். மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு மாநில அரசு கேட்பதைக் கொடுக்க வேண்டும், கேட்டுப் பெற முயற்சியும் மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்றைய தினம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் அன்றாடம் வாங்கி உபயோகிக்கும் தேயிலை, காப்பி, எண்ணெய், பருப்பு போன்ற பொருள்களின் மீது வரியை உயர்த்தியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்த வறட்சிக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இம்மாதிரியான பொருள்கள் மீது வரியை உயர்த்தினால் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய வேதனை தாங்க முடியாத அளவுக்குப் போய் விடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக உபயோககரமான பல நல்ல திட்டங்களைப்பற்றி பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கின்றபோது, அவைகள் தடைப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விருப்புகிறேன். ஏறத்தாழ அறு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செலத்திலிருந்து சென்னை செல்லும் ஆத்தூர் சாலையில் சேலத்திற்கு பக்கத்தில் ஒரு பைபாஸ் சாலை போடுவதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து அங்கே வரக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டன. இருந்தாலும் கூட இதுவரையில் அங்கு வேலை துவங்கப்படவில்லை. அந்த லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நிலச்சுவாந்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலைமையிலேயே இருந்து வருகிறது. அந்த பைபாஸ் ரோடானது மிகவும் உபயோககரமான சாலை. சேலத்திலிருந்து திருச்சிக்குச் செல்லும் சாலையையும், அதாவது நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோட் நம்பர் 7-ஐயும் கொண்டலாம்பட்டி அருகில் வருகின்ற நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோட் நம்பர் 47-ஐயும் தொடர் பாக்கி இணைக்கும் பைபாஸ் ரோட்டுக்கு லட்சக் கணக்கில் ரூபாய் கொடுத்தாலும், இன்னமும் அரூப் படுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான உதவியும் செய்வதாகக் கூட்டிக்காட்டியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நீண்ட நாட்களாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. எந்த ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தாலும், தொழில் நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நீண்ட நெடுநாட்களாகச் செயல்படுத்தப்படாத இந்தப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை, இப்பொழுதாவது செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப் பகுதிகளானாலும் சரி, சென்னை நகரமானாலும் சரி, பிரச்சினை ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாகவே குடிநீர்ப்

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

பிரச்சினை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் சற்று கவனமாக இருந்து இன்னும் முன்னதாகவே நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலில் வீராணம் திட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அதில் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்காது என்று தெரிவதால், பாலாற்றுத் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். இதையே காட்டிக்கொண்டு சமாதானம் சொல்ல அரசு முயற்சித்தால், எத்தனை காலம்தான் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்க முடியும்?

அடுத்து, கிராமப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக நாமக்கல் தாலுகாவில் சேந்தமங்கலத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு பணம் டெபாசிட் செய்யப்பட்டு இன்னும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. காலாகாலத்தில் செய்திருந்தால், இந்த நேரத்தில் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு மிக உதவியாக இருந்திருக்கும். 17,000 ரூபாய் டெபாசிட் செய்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. நாமக்கலுக்கும் சேந்தமங்கலத்திற்கும் இடையே உள்ள தூரம் ஏழு மைல்கள் தான். ஆகவே சென்னை போன்ற நகரங்களுக்குச் செய்வதில் காட்டப்படுகின்ற ஆர்வத்தைப் போல் ஆர்வம் காட்டி, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் வாரியத்தால் போடப்படுகின்ற திட்டங்கள் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையாக சட்ட மன்றத்திலும் மேலவையிலும் இருந்து வருவது மாநில சுயாட்சிப் பிரச்சினை. மாநில சுயாட்சி பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொன்னாரா இல்லையா என்பது பற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் பேசப்படுவது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. நான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அண்ணா அவர்கள் சொன்னாரா இல்லையா என்பதல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார், என்ன செய்கின்றார் என்பதுதான்.

இதற்கு முன்பேல்லாம் நமது முதலமைச்சர் அவர்களை முஜிபிர் ரஹிமான், தென்னாட்டு ரஹிமான் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசி வந்தார்கள். ராஜபாளையம் மாநாட்டில் போடப்பட்ட போஸ்டருடன் தெரு வீதி வீடுகளில் எல்லாம் தென்னா 'முஜிபிர் அவர்களே வருக, வருக' என்று போட்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை விட்டு விட்டு, ஷேக் அப்துல்லா என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஷேக் அப்துல்லா வைப் போல் சிறை செல்ல முதலமைச்சர் தயாராகவிருப்பதாகச் சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்தது. ஷேக் அப்துல்லா மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார் என்பதற்காகச் சிறைக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

இந்த தமிழ் நாட்டுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதற்காகச் சிறை செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சி. பி. ஐ. சேர்மேன் ரிப்போர்ட் அனுப்பி வைத்தார். ஷேக் அப்துல்லா அயல்நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு காஷ்மீரை ஒரு ராணுவக் கூடமாக்க விரும்புகிறார் என்று ரிப்போர்ட் அனுப்பியதன் பேரில், அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

வைக்கப்பட்டார். சி.பி.ஐ. ரிப்போர்ட்டின்படி, அவர் அயல் நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தேசத் துரோக வேலைகளில் ஈடுபட்டார் என்று தெரிய வந்த காரணத்தினால், கைது செய்யப்பட்டார்.

[பிற்பகல் 5-50]

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அன்றைக்கு திரு. வீரேந்திர பட்டில் கூட அதிக அதிகாரம் கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, ஷேக் அப்துல்லா அங்கே வெளி நாடுகளுடன் உறவு வைத்துக் கொண்டு ஏராளமான மிலிட்டரியை காஷ்மீருக்குக் கொண்டுவந்து நிரப்பினார் என்ற குற்றத்திற்காக சிறையிலே வைக்கப்பட்டார் என்று அவரால் குறிப்பிடப்பட்டது. என்னுடைய கேள்வி எல்லாம் அத்தனை மிலிட்டரியையும் கொண்டு வந்து காஷ்மீரில் “டம்ப” பண்ணினால், அதன் பொருள் என்ன, எதற்காக யார் மீது படையெடுக்க அங்கே கொண்டு வந்தார்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அது அவரைக் கேட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லை. அந்த அம்மாவைக் கேட்க வேண்டும்.

(பலத்த சிரிப்பு)

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, காஷ்மீரை ஒரு ராணுவ பீடமாக ஆக்குவதற்காக அவர் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அப்படி இருந்ததற்காகத்தான் கைது செய்யப்பட்டார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ராணுவத்தை வைக்கவில்லை. வைப்பதற்கு அமெரிக்காக்காரர்களும், மற்றவர்களும்.....

திரு. எம். எம். பக்கர்: தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டு உதவியைப் பெறுவது ஷேக் அப்துல்லாவுடைய கொள்கையாக இருந்ததா? அல்லது அது வெறும் சி. பி. ஐ.-யுடைய அறிக்கைதான் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெறாமலேயே பல வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று வந்து கொண்டிருந்தார். அப்படிச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவருடைய நடவடிக்கையைப் புரிந்து கொண்டு, அந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவர் போவதற்கு பாஸ்போர்ட் இந்தியா கவர்ன்மென்ட் தானே கொடுத்திருக்கும்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: பாஸ்போர்ட் இல்லாமல் ஒரு தடவை போய்விட்டார். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், கருநாடக மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. வீரேந்திர பட்டில் கூட அதிக அதிகாரம் கேட்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் இன்றைக்கு எங்கள்

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

நிலையிலேகூட, மத்தியிலே குவிந்திருக்கிற அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து தர வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். எங்கள் பெருந் தலைவர் கூட ஒரு தடவை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் தலைமை வகிக்கின்ற கருநாடக மாநில காங்கிரசின் சார்பில் சென்றமுறை நடைபெற்ற தேர்தலில் வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில் “ஸ்டேட் அட்டானமி” வேண்டும் என்றுதான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அதுதான் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொன்னார் என்று தான் சொல்கிறோம் நாங்களும் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ‘ஸ்டேட் அட்டானமி’ என்றால் அதிக அதிகாரம் என்று பொருளல்ல. அதற்கு என்ன பொருள் கூறுகிறார் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்றால் மாநில சுயாட்சிதான். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ‘ஸ்டேட் அட்டானமி’ என்றால் மாநில சுயாட்சி என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே ஒரு கூட்டத் திலே பேசும்போது சொன்னார். மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்காவிட்டால்.. என்ற ஒரு நிபந்தனையோடு கூடிய பேச்சைப் பேசி, டெல்லியிலே இருக்கின்ற மாநிலங்களுடைய அலுவலகங்கள், மாநிலங்களின் தூதுவர் அலுவலகங்களாக மாறும் என்று திரு. வீரேந்திர பட்டில் குறிப்பிட்டார். அதற்கு என்ன பொருள்? தனி நாடுகளாக மாநிலங்கள் ஆகிவிடும் என்கின்ற அளவுக்கு திரு. வீரேந்திர பட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுதே பேசினார். அதே உறுதியோடுதான் அவர் முதலமைச்சர் பதவியை இழந்த பின்பு கூட நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் கையெழுத்திட்டு வெளியிட்ட, அவர் புகைப்படம் போட்டு வெளியிட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில், மைசூர் பழைய ஸ்தாபன காங்கிரசின் தேர்தல் பிரகடனத்தில், “ஸ்டேட் அட்டானமி” வேண்டும், “கிரேட்டர் அட்டானமி” வேண்டும் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: நாங்களும் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். எங்களுக்கு இந்த மாநிலத்தில் ...

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்றால் நேரடியாக அர்த்தம் என்ன என்பதுதான் இப்பொழுது தெரிய வேண்டும்

1975 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: “ஸ்டேட் அட்டானமி” என்பதற்கு (சிரிப்பு) நேரடியான அர்த்தம் மாநில சுயாட்சி என்பதுதான். இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு மக்கள் மாநில சுயாட்சி என்றால், ஏதோ பிரிந்து போகிறார்கள் என்று நினைத்து பீதி கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் அந்தப் பெயர் வேண்டாம், அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இந்தப் பெயரைப் பொறுத்துதான் மக்களிடத்திலே பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறதேயொழிய.....

*செல்வி சி. தமிழாசி: தலைவர் அவர்களே, சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரில் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்திலே கேட்டார்கள்; அதிக அதிகாரம் என்று நீங்கள் கேட்டால் என்ன என்று கேட்கற்கு, அதிக அதிகாரம் என்றுகேட்டால் அது எளிமையாகத் தர முடியும், பிறகு எளிமையாக எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும். ஆனால், மாநில சுயாட்சி என்று கேட்டால், அதைக் கொடுத்துவிட்டால், பிறகு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். அதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே, மக்களிடத்திலே பீதி ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, ஏன் திடீரென்று முதல்வர் இதைக் கேட்டார் என்று எல்லோருக்குமே ஒரு நினைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபையிலும் அதற்கு முன்பும் இதுபற்றி நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். இது ஏதோ நாகாஸ்திரம் போல்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அடிக்கடி வீட்டுவீட்டால் நம்முடைய அஸ்திரத்திற்கு மதிப்பே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இது நாகாஸ்திரம் போல் இருக்க வேண்டும் என்று நான் முதல்வர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக இன்றைக்கு சாதாரண, எழையெளிய மக்கள இந்த வறட்சியின் கோரப்பிடியிலே இருந்துகொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு வரப் பிரசாதமாக இருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வரி உயர்வின் காரணத்தினாலே, “டீ”, “காபி”, “எண்ணெய்” போன்ற இவைகளுக்கெல்லாம் வரி போட்டது சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு பெரிய சுமையாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, இனிமேலாவது விவசாயிகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையிலே பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் கொடுக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளை இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே இணைக்க முடியுமென்றால் இணைக்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, 1975-76ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1975-76ஆம் ஆண்டு பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே மதுவிலக்கை அமுல்படுத்திய காரணத்தினால் ஏறத்தாழ 51 கோடி ரூபாயை இழந்த பிறகும், குதிரைப் பந்தயத்தை

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 7]

ஒழித்ததனாலே பல கோடி ரூபாயை இழந்த பின்னரும், ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்வது என்பது மிகச் சாதாரணமானதல்ல. ஏறக்குறைய நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு 26 கோடி.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கிறீர்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இவ்வளவு பெரிய ஆபத்தான பண இழப்பின்போது நாம் நிதிநிலை அறிக்கையை 26 கோடி ரூபாய்தான் டி.பி.சி.ட் என்ற முறையிலே இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமை இல்லை என்றால், மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலம் அதிகமாகவே ஒரு “சர்வீஸ்” பட்ஜெட்டை இங்கே தயார் செய்து கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் கூறினேன்.

எனக்கு முன்னர் பேசிய நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் மிக வேகமாகப் பேசினார். அழகாகப் பேசினார், நன்றாக இருந்தது. மழையில்லாமல் இவ்வளவு திட்டாடுகிற நேரத்திலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்த காமராஜ் அவர்கள் செல்கின்ற இடமெல்லாம் மழை பெய்கிறது என்று அவர் சொன்னார். உண்மையாகவே மகிழ்ந்துதான் போனேன். ஆனால் அவர் அவ்வளவு பெரிய சக்தி படைத்தவராகவோ, பெரிய மகானாகவோ இருந்திருந்தால், இந்த மழை காலாகாலத்தில் பெய்யவேண்டி இருக்கிறதே, மும்மாரி பெய்யவேண்டி இருக்கிறதே என்று இங்கேயே இருந்துகொண்டு பெய்ய வைத்திருக்கலாம். அதற்காக நூற்றுக் கணக்கான மைல்கள் அவர் அலைய வேண்டிய தேவையில்லை. இங்கே இருந்து அந்த சக்தியை உண்டாக்கியிருக்கலாம். இந்த அணைக் கட்டு கட்டவில்லை, அந்தக் குழாயிலே தண்ணீர் இல்லை, சென்னையிலே தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு பெரிய சிரமத்தில் 24 மணி நேரமும் அல்லோலகல்லோலப் படவேண்டிய நிலைமை தமிழகத்திற்கு, தமிழக அரசுக்கு இருந்திருக்காது அவர் இதைச் செய்திருந்தால். இப்படித்தான் எல்லோரும் சொல்வது வழக்கம். நான் அவர்மீது குற்றம் சொல்கிறேன் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணவேண்டாம். ராஜாஜி அவர்களை இப்படித்தான் சொன்னார்கள். நினைவிருக்கிறது. ராஜாஜி மகான் என்றார்கள். மழை பெய்தது. அவர் காலத்திலிருந்தே இதே தான் பழமொழி. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

*திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, மேட்டூரிலே தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் 1967-ஆம் ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சில மாதங்களிலே மழை பெய்தது. மேட்டூர் தேக்கம் நிறைந்தது. அப்போது நீங்களே சொன்னீர்கள், “நாங்கள் அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டதினால்தான் மழை பெய்திருக்கிறது” என்று. ஆக இப்படிச் சொல்வது பழக்கம். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[பிற்பகல் 6-00]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ராஜாஜி அவர்கள் மழை பெய்யாமல் இருந்த ஒரு சமயத்திலே மாநிலத்திலே எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி பிரார்த்தனை செய்தார்கள். மறு நாள் மழை பெய்தது என்பதனையும் அங்கத்தினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, திரு. காமராஜர் அவர்கள் ராஜசிங்க மங்கலத்திலே மீட்டிங்கிலே எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவரே கூட எழுந்து நின்று பிரார்த்தனை பண்ணினார்கள் என்றும் பேப்பரிலே பார்த்தோம். அதனாலேயோ, வேறு எதனாலேயோ மழையும் பெய்துவிட்டது; அவ்வளவுதான்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் திரு. காமராஜர் அவர்களையோ, திரு. ராஜாஜி அவர்களையோ குறைவாகச் சொல்வதாக எண்ணவேண்டாம். அவர்கள் எல்லாம் மகான்கள்தான். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். மகான்களாக இருந்தால் லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்கள், 4½ கோடி மக்களில் இரண்டே முக்கால் கோடி மக்களை தரித்திர நாராயணர்களாக அவர்கள்விட்டுச் சென்றிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் காலத்திலேயே பாமர மக்களாக, பஞ்சைகளாக; பட்டினிகளாக, பராரிகளாக லட்சக்கணக்கிலே இருந்திருக்கிறார்கள். மேலும் எங்கள் ஆட்சி வந்த 6 வருடகாலத்தில்தான் ஏழை மக்கள் வாழ்வது எப்படி என்று கண்டுபிடித்து... ..

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்னர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சக்தி மோகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கிருஷ்ண பரமாத்மா இருந்த காலத்திலேயே குசேலர் பட்டினியால் வாடினார் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால், அந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களையெல்லாம் மகாத்மாக்கள் இல்லையென்று சொல்லிவிட மூடியாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் அவர்களை யெல்லாம் மகாத்மாக்களாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

“தக்கார் தகவிலார் என்பர் அவரவர்தம்
எச்சத்தால் காணப்படும்”

என்பதைப்போல் நான் அவர்களை வரவேற்கிறேன். பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்கள், உத்தமர் காந்தியார் அவர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : திரு. காமராஜ் அவர்கள் திருமணம் ஆகாதவர். அங்கத்தினர் அவர்கள் எச்சம் என்பதற்குத் தகுசின்ற பொருள் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, அவரவர்கள் செய்த நல்ல காரியங்களை விட்டுச் செல்வது என்பது. அதைத் தான் நான் சொல் கின்றேன். உத்தமர் காந்தி அவர்கள், பின்னர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள், ராஜாஜி அவர் கள், காமராஜர் அவர்கள், அதற்குப் பின்னர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அதற்குப் பின்னர் தக்கார் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அவர் இருக்கிறாரே, அவர் எதிரேயே சொல்லக்கூடாது என்று அச்சப்படுகிறேன், அவரும் அந்த இடத்திலே அமருகின்ற நிலையில் இருக்கின்றார், அந்த பாரம் பரியத்திலே வரக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் தான் இப்படி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வள்ளுவர் பெருந்தகை “தக்கார் தகவிலார்” என்று பிரித்துச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். ஆகவே அந்த தக்கார் நிலையில் நமது கலைஞர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். மகான்கள் என்று சிலரை ஆக்கிவிடுகிறோம். அந்த மகான்கள் புலர் மயக்கங்களுக்குட்பட்டு வேதனைப்படுகிறார்களே, அது இருக்கக்கூடாது. ஏன் இதைச் சொல்கின்றேன் என்று சொன்னால், மனித சமுதாயத்திற்கு, ஏழை சமுதாயத்திற்கு, கீழே தள்ளப்பட்ட சமூகத்திற்கு அவர்கள் உள்ளபடியே சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். அவர்களை மகான்கள் இல்லை யென்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் மகான்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற் றக் கழகம் ஆட்சியை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஏழை எளியவர்களுக்கு, குடிசைகளிலே குமுறிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அபிவிருத்திக்கு, அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு, வீதிகளிலே ஓடிக்கொண் டிருக்கிற பிச்சைக்காரர்களுக்கு, ஊனமுற்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்டவர் களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு மூறை முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். பிறந்த நாள் என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பதற்காக பிறந்த நாள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வைதீகர் களாக இருந்தால் ஏதாவது ஒரு நாள் நட்சத்திரம் என்று வைப்பார் கள். பஞ்சாங்கத்தைப்பார்த்து ஒரு நாளை வைத்துக்கொண்டு, ஏழை எளியவர்களுக்கு என்று அறிவிப்பார்கள். அதைப்போல், நமது முதல்வர் பிறந்தநாள் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்றைய தினம் ஏழை எளியவர்களுக்கு கண்ணொளி வழங்குதல், மாப்பு ஓடிய இழுக்கின்ற ரிக்ஷாக்காரனுக்கு ரிக்ஷா வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கின்றார்கள். இப்படி பற்பல திட்டங்களை அவர்கள் செய்திருப்பதால், அவரை அதிகமாக வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் ஏறத் தாழ் 30 அல்லது 35 ஆண்டுகளாக பொதுப்பணியிலே ஈடுபட்டு ஏழை எளியவர்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருப்பவர் அவர். அவரைப் பாராட்டுவது தான் “உலகத்தினுடைய மாட்டு” என்று தக்கார்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே தான் அதை வைத்து நான் அவரை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்ச ராக இருந்தார்கள். அவர்களோடு நான் சற்று 5 அல்லது 10 நிமிடங் கள் பேசினால், கோபமே வரும். இருக்கின்ற வேலைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு இந்த ராஜகோபாலோடு பேசி நேரத்தை வீணடிக்கிறார் களே என்று சொல்லுவார்கள். விடியற்காலையிலே எத்தனையோ இடங் களுக்கு அவர் போக வேண்டியிருக்கும். இயக்கத்தினுடைய எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிட்டுப் போகவேண்டியிருக்கும். அதில் ஒரு 5 நிமிடங்களை வீணாக்க முடிவதில்லை. எதற்கு இதைச் சொல்கின்றேன் என்றால், அவ்வளவு துருதுருவென்று இருப்பார்கள். அந்தச் சின்ன

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

வயதிலிருந்தே 35 ஆண்டுகள் அவர்களுடைய வாழ்நாள் பூராவும் ஏழை எளியவர்களுக்காக உழைத்தமைக்காக தமிழ் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. எனக்கு முன்னாலே அங்கத்தினர் திரு. இளம்பரிதி அவர்கள் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை யாரும் அழித்துவிட முடியாது, கலைஞர் அவர்களை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து வெளியிலே தள்ள முடியாது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பாராட்டுவது மட்டும் அல்ல. இராமாயணத்திலே ஒரு கதையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவரவர்களே, இராமாயணம் தெரிந்த உங்கள் முன்னாலேயே கதை சொல்வது என்பது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். இருந்தாலும் பரவாயில்லை, கொஞ்சம் சமாளித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது எனக்குத் தெரியாமலும் இருக்கலாம் அல்லவா? சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, இராமாயணத்தில் இராமன் அயோத்தியில் இருந்தார். இராவணன் தெற்கே இலங்கையில் இருந்தார். அந்த இராவணனை அழிப்பதற்கோ, ஒழிப்பதற்கோ மத்தியிலே இருந்த சுகீர்வர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவனை மாய்த்திருக்கின்றார்கள் என்று வரலாறு சொல்கிறது. மாய்த்திருந்தாலும்கூட இராவணனுடைய பெயர் இன்னும் நாட்டிலே பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இராவணன் மிகச் சாதாரணமானவன் அல்ல. பெரிய கவியிலே, இசையிலே, தெய்வ பக்தியிலே, ஆற்றலிலே மிகச் சிறந்தவன்.

“தென்திசைப் பார்க்கின்றேன், என் சொல்வேன்,
சிந்தையெல்லாம், தோள்கலெல்லாம்.....”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இராமாயணம் பாடுவதற்கு பாரதி தாசன் பாடலைப் பாடுகிறீர்கள்.....

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : என்று பாரதிதாசன் பாடியிருக்கின்றார்கள். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், வடபுலத்திலே இருக்கின்ற இராமன், இவ்வளவு பெரிய ஆற்றல் மிக்க ஒருவரை, வல்லவனை, தமிழ் இனத்தவனை, காவியங்களை எல்லாம் மிக அதிகமாக அறிந்த இராவணனையே அழித்திருக்கின்றபோது, இங்கு யாரை வேண்டுமானாலும் அழிக்கட்டும். நான் சொல்கிறேன் அவர் விட்டுச் செல்லும் எச்சம் இருக்கிறதே அவர்களுடைய கண்ணொளித் திட்டம், ரிக்ஷாகாரர்களுக்குத் திட்டம், ஊனமுற்றோர்க்குத் திட்டம், லெப்ரஸியில் துன்பப்படுவோருக்குத் திட்டம், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இருக்கின்றதே, அவைகளுக்கு வாய் இருந்தால் ஒவ்வொரு காரியமும் பிறகு பேசப் போகிறது. இப்போது அவைகள் பேசவேண்டாம். யார் வேண்டுமானாலும் அழிக்கட்டும். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அழித்ததற்குப் பிறகு தமிழகமே பேசப்போகிறது.

இந்தத் திட்டத்தில் தமிழக மக்களுக்காக, தமிழ் இனத்திற்காக, வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் உள்ளபடியே நான் கேட்கிறேன். நண்பர் திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களைக்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

கேட்கிறேன். எவ்வளவோ திரு காமராஜர் அவர்கள், திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் செய்தார்கள், முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் செய்தார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். இந்த தமிழ் மக்களுக்கு நாடே கிடையாது, அவர்கள் பாறைகளில் கிடந்து பாறைகளிலே இருக்கிறபோது, இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்கு, இந்த மண்ணிலே பிறந்தவர்களுக்கு ஒரு பெருமை வேண்டும் என்பதற்காக, இதை தமிழ் நாடு என்று ஆக்க வேண்டும், தமிழ் மக்கள் ஒரு கவளம் சோறு இல்லாமல் போனாலும், அவர்களுடைய மரியாதை உலகத்திலே காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, திரு. காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே தமிழர்கள் பெரிய பெரிய பொறுப்புகளிலே இருந்தார்கள். அதை தந்தை பெரியார் அவர்களே சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே இருந்தேன். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தமிழ் மகன் ஜட்டி ஆக வேண்டும் என்று அவர்கள் எவ்வளவோ விகிதாசாரம் ஒதுக்கீடுகள். திரு காமராஜர் காலத்திற்கு முன்னாலேயே ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆண்ட பிறகுதான் தமிழ் மகன் ஜட்டி ஆனான், அமைச்சர் ஆனான். இது திரு. காமராஜர் காலத்திற்கு முன்னாலேயே இருந்திருக்கின்றது. ஆகவே அதுவல்ல பிரச்சினை. தமிழுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய்

[பிற்பகல் 6-10]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், திரு காமராஜரும் இவ்வளவு செய்திருக்கலாம், ஆனால் இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அந்தப் பெரிய மனிதருக்கு இருக்க வேண்டுமே? இருந்ததா? தமிழ் மகனே, உனக்கு என்று உரிமையோடு சொல்வதற்கு ஒரு நாடு, அது தமிழ்நாடு என்று இருக்க வேண்டாமா?

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியில் ஆட்சி இருக்கும்பொழுதே தமிழில் தமிழ் நாடு என்றும் இங்கிலேஷிலே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றும் இருந்தது. தமிழிலே தமிழ் நாடு என்றும் ஆங்கிலத் திலே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றும் பெயரிட்டு தீர்மானம் கூட போட்டோம். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இங்கிலேஷிலேயும் தமிழ் நாடு என்று போட்டதே யொழிய தமிழ் நாடு என்பது தமிழ் ரெக்கார்ட் பூராவிலுமே காணப்படுகிறது. ரெசல்யூசன்கூட பாஸ் பண்ணியிருக்கிறோம். அப்பொழுதே தமிழ் நாடு என்று பெயர் இருந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாராளுமன்றத்திலே இதை தமிழ் நாடு என்று ஏற்றுக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் செய்யப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

திரு கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டை, தமிழ் நாடு என்று தான் சொல்ல வேண்டுமென்ற தீர்மானம் போட்டதே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான். தான் எந்த மட்டத்திலும் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வெளி மாநிலத்தவர்களால் இது மதராஸ், சென்னை ராஜ்யம் என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் டில்லியிலே இப்பொழுது தமிழ் நாடு இல்லம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இல்லம் அன்றைக்கு மதராஸ் இல்லம் என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. ஆகவே வெளி உலகத்திலே இது தமிழ் நாடு என்று ஆக வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாம் பாடுபட்டோம். அரசியல் சட்டத்திலேயே இது தமிழ் நாடு என்று மாற்றப்பட வேண்டுமென்கின்ற அளவுக்கு நாடாளுமன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது.

திரு கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தமிழுக்காக ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று மட்டும் சொல்ல வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. செய்து கூட இருக்கலாம். ஆனால் தீர்மானமிட்டு உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழர்கள் அறியும்படியும், அகில உலகம் அறியும்படியும் செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான். எள்ளபடியே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் உணர்வு இருந்திருந்தால், அன்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு சங்கரலிங்கம் தமிழுக்காக, தமிழ் நாட்டுக்காக தன்னுடைய உயிரை மாய்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டாரே. அவர் உயிரைப் போக்கிக்கொண்டதிலிருந்து தெரிய வேண்டாமா அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சிக்கு. திரு காமராஜர் அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. முயற்சி எடுத்திருந்தால், திரு சங்கரலிங்கத்தினுடைய உயிராவது மீண்டிருக்குமே. ஏன் மீளவில்லை? இப்படி தமிழுக்காக தன் உயிரை விட்டவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தமிழின் வளர்ச்சிக்காக, தமிழின் பெருமை உயர்வதற்காக, தமிழின் புலமைக்குப் பெருமை ஏற்படுவதற்காக தமிழ் அகராதிகள் அத்தனையையும், சங்க இலக்கியங்களையும் எடுத்து எழுதுவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப்பற்றி திரு கணபதி அவர்கள் பேசுகிறபோது விலைகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது, அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு கிராக்கிப்படி வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்க, அலுவலர்கள் கிராக்கிப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க, அரசாங்கமும் கிராக்கிப் படியை உயர்த்திக்கொண்டிருக்க, இப்படியே விஷச் சக்கரம் போல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார் நண்பர் திரு கணபதி.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

அதைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல நண்பர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு பாலசுப்பிரமணியம் கூட மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அனைத்தும் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கும்பொழுது, இங்கே மாநில சர்க்கார் எவ்வளவுதான் திட்டங்கள் தீட்டினாலும், நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும், விலைவாசிகளை எப்படி எங்களாலே தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரின் செயலால் மாநில சர்க்கார் பழி பாவத்துக்கு ஆளாகிறார்கள். அரிசியைக் குறைந்த விலைக்குப் போட வேண்டுமென்று அன்றைக்கு நாங்கள் சொன்னோம். இப்பொழுது கூட எங்களாலே படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு நிச்சயமாகப்போட முடியும். அரிசி உற்பத்தியை 73 லட்சம் டன் ஆக்க முடியும் என்பதை நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன என்பது உங்களுக்கே தெரியும். நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும். அன்றைக்கு உரம் என்ன விலைக்கு விற்பது? யூரியா அன்றைக்கு 25 ரூபாய் 30 ரூபாய் என்று விற்கும்போது நாங்கள் ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் என்று போட்டோம். ஆனால் இன்றைய உரத்தின் விலை என்ன? 25 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று விலை விற்ப உரம் இன்று 105, 110 ரூபாய் என்று ஏறியிருக்கிறதே. இப்படி விலைகளை எல்லாமே ஏற்றிக்கொண்டு வருவது மத்திய அரசுதான் என்பது உங்களுக்கே தெரியுமே, இப்படி உயர்ந்த விலைக்கு உரம் வாங்கிப்போடு கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யும் ஒரு வைசாயியை வேண்டுமானால் கேட்புப் பாருங்கள். எவ்வளவு விலை உயர்வுக்கிடையே, எவ்வளவு பணச் செலவுக் கிடையே, நெல்லை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷச் சக்கரம் போன்ற விலைவாசி ஏற்றத்தை நிறுத்த வேண்டுமானால், நிச்சயமாக மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவு தான் திட்டங்கள் போட்டாலும் அது முடியாத காரியம். அதை நிறுத்த வேண்டிய இடம் அங்கே தான். அவ்வாறு அவர்கள் நிறுத்த மாட்டார்கள், நிறுத்தப்போவதுமில்லை. அதை நிறுத்தத்தான் “மாநில சுயாட்சி” என்ற அதிகாரத்தைக் கேட்கிறோம். அது நமக்கு வேண்டும். விலைவாசிகள் ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசுதான் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை நான் இத்தருணத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே ஒரு பேல் தூல் விலை 1,000 ரூபாய். 15 நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு முறை விலை ஏறிற்று. மறுபடியும் 15 நாட்களுக்குப் பிறகு 1,000 ரூபாய் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஒரு பேலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வித்தியாசம் என்றால், எவ்வளவு தூரம் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் வித்தியாசம் ஒரு சாதாரண பேலில் இருந்தால், விலைவாசியினுடைய கொடுமையால் தடுமாற்றமடைந்து, பாதிக்கப்பட்டுள்ள நெசவு மகனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மாநில அரசு எண்ணுகின்ற போது அவனுடைய குழறலுக்கு, வேதனைக்கு ஆட்பட வேண்டிய நிர் பந்தமும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் “மாநில சுயாட்சி” வேண்டுமென்று கேட்கிறோமேயொழிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி இருக்கின்ற இடத்தில் நாங்கள் போய் உட்கார்ந்து நாட்டை ஆள வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்கள் யாருக்கும் இல்லை. நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்றியாக வேண்டுமே, காப்பாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டுமே என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவு எல்லாம் நாம் செய்து வருகிறோம்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

அடுத்தபடி, மீனவர்களுடைய நிலைமை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எந்தக் காலத்திலே மீனவர்களுக்கு நல்லது செய்திருக்கிறார்கள்? திரு. பக்தவத்சலம் இருந்தார்கள், திரு. காமராஜ் இருந்தார்கள், இவர்களுடைய சிந்தனையில் எல்லாம் ஏறியிருக்க வேண்டாமா? ஏழை மீனவன் அவனுக்கு வீடு கூட இல்லை, ஏழை அரிஜன், வீடற்ற ஏழை, அவஸ்தைப்படுகிறான்—இதெல்லாம் ஆட்சியில் இருந்த அவர்களுக்கு அப்பொழுது ஏறியிருக்க வேண்டாமா? இதெல்லாம் அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஏறவில்லை என்பதற்காகத்தான், நான் இப்பொழுது சொன்னேனையொழிய வேறல்ல.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறையச் செய்திருக்கிறது. செய்யவில்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அதற்காக முந்தின சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று மட்டும் பேச வேண்டாம். மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை முதன் முதலாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்ததே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் தான் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். ஆனால் அரசாங்கம் அதோடு மாறி விட்டது. தொடர்ந்து நடத்தி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இப்பொழுது ஏராளமான வீடுகள் கட்டியிருக்கிறது. அகையினாலே முந்திய அரசாங்கம் ஒன்றுமே பண்ணவில்லை என்று சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, சிலது, சில நேரத்தில் நம்முடைய உணர்வில் வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நம்முடைய நெஞ்சத்தில் வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், ஏழை எளியவர்கள், சாதாரண மக்கள் உள்ளத்திலே ஏற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேனையொழிய மற்றப்படி வேறு எதற்காகவும் அல்ல. அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கடற்கரை ஓரமாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, கடற்கரை ஓரமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் நாங்களும் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறோம், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில். சென்னையில் மட்டும் ஏதோ இரண்டொரு இடங்களில் அந்த மாதிரிக் கட்டியிருந்தார்கள். ஆனால், அதற்குள்ளே மீனவர்கள் போனார்களா இல்லையா என்பது பற்றி எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. மீனவர்கள் பெயரால் இரண்டொரு கட்டிடங்கள் இருந்தன. அப்பொழுது யார் யாருக்கோ இருந்ததே. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்பட்டது என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அந்த

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1975 மார்ச் 7]

வீடுகளில் மீனவர்கள் குடியேறவில்லை என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்ததை ஒப்புக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, நான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே எதுவுமே செய்யவில்லையென்று சொல்ல வில்லையே. மக்களிடத்திலிருந்து வரியை வாங்கிய பிறகு செய்திருக்க வேண்டுமே. அதையா நான் மறுக்கிறேன்? செய்தார்கள். ஆனால் செய்ய வேண்டிய அளவுக்குச் செய்யவில்லை, யாருக்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் எண்ணிச் செய்யவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் 100 கோடி ரூபாய் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் ரூபாய் 504 கோடி. அந்த 100 கோடி ரூபாயை வைத்து நாங்கள் அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது 504 கோடி ரூபாய் வருமானம் என்பதையும் மறந்திட வேண்டாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, அப்பொழுது வருமானம் 100 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால், 100 கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்த காலத்தில் ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி விற்பது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்பொழுது சர்க்கரை 10 அணா விற்பது. இப்பொழுது கிலோ 4½ ரூபாய். மிளகாய் 9 அணாவுக்கு விற்பது. அப்பொழுதைய நிலையில் 100 கோடி ரூபாய் என்பது மிகச் சாதாரணமானது அல்ல. ஆகவே, 100 கோடி ரூபாயை இப்பொழுது இருக்கும் ரூபாய் மதிப்பில் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் நமக்கு 504 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால்தான் நல்ல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்.

அடுத்தபடி, கைத்தறி நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களை நாம் எப்படி எப்படிக்க காப்பாற்றியிருக்கிறோம் என்பது பற்றி இந்த அவையில் இருக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நானும் இந்த அவையிலே கடந்த 6 வருடங்களாக இருக்கிறேன். இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இல்லாமல் திடீரென்று தமிழ் நாடு காங்கிரசை நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசிக் கொண்டே வருகிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா? தனிப்பட்ட காரணமா, இல்லை அரசியல் காரணமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எனக்கு ரொம்ப நாளாக வேண்டியவர்கள் என்பதை என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் ராஜாஜி அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்திலிருந்து அவர் பக்கத்தில் இருந்தவர். அவர் நீண்ட நாள் வாழ்க. அவர் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது நடந்ததைச் சொல்லுகின்றபொழுது அவராகத்தான் தர்க்கத்துக்கு வந்தார், வேறொன்றுமில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கறுப்புக் கொடி காட்டியது 1952-ல்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, ஆகவே அப்படிப் பட்ட உறவுள்ள எங்களுக்கிடையே, கொள்கைகளைச் சொல்கின்ற பொழுது சில நேரங்களில் உடன்பாடு இருக்கிறது, சில நேரம் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்படிக் கேட்ட காரணத்தினால், மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்களை எதிர்த்துப் பேசுவார் என்று தெரிந்திருந்தால், அந்தக் கேள்வியையே நான் கேட்டிருக்கமாட்டேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, ராஜாஜி அவர்களை எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, அவ்வளவு பெரிய நிபுணர்கள், அவ்வளவு பெரிய மேதாவி்களோடு நான் 5 நிமிடங்கள் பேசும் நேரங்களிலே ரகளை செய்திருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் ரகளை செய்திருக்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடமும் ரகளை செய்திருக்கிறேன். அது ஒரு இயல்பான சுபாவம். வாடிக்கையாக 40 வருடங்களாக வந்த கூற்று. ஆகவே நான் ஏதாவது காரணத்துடனே காரணம் இல்லாமலோ சொல்லுவேன் என்பதை அவர்களும் சொல்லுவார்கள். காரணம் இல்லாமல் எதையாவது ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

(பிற்பகல் 6-20)

கைத்தறி நெசவாளர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கைத்தறித் துணி விற்காமல் வறுமையில் வாடி, வேலையில்லாமல் சேலம் முதலிய மாவட்டங்களுக்கு நாடோடிகளாகச் சென்று அங்கே இருக்கிற மண்ணைக் கொத்திய காலங்களில், அந்த நெசவாளர்கள் பக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருந்தார்கள். எனவே, நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்த காரணத்தால், கூட்டுறவு சங்கத்திலே இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு உதவ முன்வந்திருக்கிறது எங்கள் அரசு. நெசவாளர்களுக்குத் திடீரென்று ஆபத்து வரும். ஏதாவது சாவு வரும். அப்பொழுது அவர்கள் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு அலையாய் அலைவார்கள். அப்படி அல்லற்படும் நெசவாளர்களைப் பார்த்துத் தான் அவர்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1975 மார்ச் 7]

களுக்கு ஒரு அருமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு நெசவாளர் மாதம் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் கட்டினால் அந்த 6 ரூபாயுடன் மேலும் ஒரு 3 ரூபாய் தருகிறோம் என்ற திட்டத்தை வகுத்து, 55 வயதிற்குள்ள நெசவாளர்கள் 2,000 ரூபாய் கட்டினால், சர்க்கார் 2,000 ரூபாய் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். இடையிலே உயிர் போய்விட்டால், கட்டி 6 மாதம் ஆகியிருந்தால், 4,500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு 36 ரூபாய் கட்டியிருப்பார். அவருக்கு 4,500 ரூபாய் இப்படிப் பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் நாம் செய்து வருகிறோம். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய எண்ணம், நான் முதலிலேயே சொன்ன மாதிரி, என்றென்றும் ஏழைகளால் இருக்கிறது. அவரைப் பெருந்தகை என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்தப் பெருந்தகைக்கு இந்த அவையின் சார்பிலே, நல்லவர்களெல்லாம் நீங்கள் பாராட்டியிருக்கிறபோது, என்னுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1975-76-வது ஆண்டின் சிறந்ததொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தந்ததற்காக நான் அவரைப் பாராட்டி, மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆல்யமாக நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தயாரிக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை, ஒன்றையொன்று மிஞ்சுகின்ற வகையிலேதான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, இது குறைந்தது, அது மேலானது என்று சொல்வதற்கில்லாமல் ஏழை எளிய மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான நல்ல சிறந்த திட்டங்களை அறிவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். பத்திரிகையாளர்களில் நேர்மையானவர்களெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகக் கஷ்டமான, நெருக்கடியான காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேகம்பேர் எதிர்பார்த்தார்கள். மதுவிலக்கு இழப்பினாலே ஏற்பட்ட நஷ்டம், குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பினாலே ஏற்பட்ட நஷ்டம், வறட்சிப் பணிக்காக 55 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம், இப்படியெல்லாம் அதிகமான செலவு வந்திருக்கிறபோது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதிகமான வரிகளை விதிப்பார்கள், நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை தயார் செய்ய முடியாது என்கிற மாதிரியெல்லாம் முன்கூட்டியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலையையெல்லாம் மாறி, கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்குகின்ற வகையில் இந்தக் கடுமையான வறட்சியிலும் தென்றல் வீசுகின்றமாதிரி இன்றைய தினம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பது, உள்ளபடியே வரவேற்கத் தகுந்தது. இது ஒரு பாராட்டப்படக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையாகும். இந்த மாதிரி நிதி நிலை அறிக்கையை நமது முதல்வரைத் தவிர வேறு யாராலுமே கொடுக்க

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

மூடியுமா என்று சந்தேகப்படும்படியான அளவுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அளவளவு சிறப்பு வாய்ந்ததாக, மேன்மை உள்ளதாக சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலே உள்ள மக்களின் வாழ்வுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படக்கூடியதாகும்.

இப்பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்ல பல திட்டங்களை யெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவு உள்ளது. அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கண்கலங்கக்கூடாது என்பதற்காக எல்லோருக்குமே பிற்கால சேமிப்பு நிதி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் சங்கடமான நிலையிலே உள்ளார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்து நமது முதல்வர் அவர்கள் பிற்கால வாழ்வுக்கு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயரிலே, அவர்கள் வாழ்வு வளமாவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

மீனவ மக்களுக்காக 5,000 வீடுகள் கட்டித் தர திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியிலே காற்றிலும் மழையிலும் குளிரிலும் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக அநேக தடவை புயல் காற்றில் மிகவும் கொடுமையான நிலையை அனுபவித்து வந்த மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டம் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக நம்முடைய அரசுதான் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது.

திக்கற்ற இளைஞர்கள், சிறார்கள், அனாதையாக உள்ள கைம்பெண்கள் ஆகியோருடைய பாதுகாப்பிற்காக திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னதைப் போல, நாட்டிலே கீழ்மட்டத்திலே, அடிமட்டத்திலே உள்ள ஏழைகள், பாதுகாக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள், யார் கண்களுக்குப் புலப்படாதவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம் தேடிப்பார்த்து, அவர்களுக்கெல்லாம் ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையிலேதான் கலைஞர் அவர்களுடைய திட்டம் இதவரையிலும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் திக்கற்ற சிறர்களையும், ஆதரவற்ற விதிகளையும் வாழ வைக்கின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அறிவித்திருந்த நேரத்தில், கிராமத்திலே இருந்த மணியம், கணக்குப்பிள்ளை, தோட்டி, தலையாரி போன்றவர்களெல்லாம், எங்களுக்கு இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் பிற்கால பாதுகாப்புக்காக, 55 வயதிற்கு உட்பட்ட கிராம அலுவலர்களுக்கும் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அளித்திருப்பது கிராமத்திலே உள்ள கிராமத் தலைவர்களுக்கும், கர்ணம், தோட்டி, தலையாரி முதலியவர்களுக்கும் மிக மிக ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய நல்ல சிறந்த திட்டமாகும். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், உள்ளாட்சித் துறை ஊழியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அகவிலைப்படி வழங்க 24.5 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பென்ஷன்தாரர்கள், எங்களுக்குப் போதவில்லையே என்று சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

[1975 மார்ச் 7]

கும் 5 ரூபாய் பென்ஷன் தொகையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஆசிரியர்களை புதிதாக நியமனம் செய்வதற்கும், ஆசிரியர் சமுதாயத்தை உயர்த்துவதற்கும் திட்டம் இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 20 புதிய இல்லங்கள் கட்டுவதற்காக திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 20 இல்லங்கள் கட்டுவதற்குத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல இடங்களிலே பேசிக்கொள்வார்கள், வாழ்கின்றபோது எவ்வளவு இருந்துங்கூட, நாங்கள் கடைசியிலே சாகிற போது சுகோட்டிற்குப் போகக்கூட பாதை இல்லையே, அரசாங்கம் என்ன செய்தும் பலன் என்ன என்று எங்கே கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழக்கூடிய 6,800 பகுதிகளுக்கு குடியிருப்பிலிருந்து இகோட்டிற்குச் செல்வதற்கு, பாதை வசதியையும் அமைப்பதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 6-30)

நகர ஈட்டுப் படி, சேலம், திருச்சி ஆகிய நகரங்களில் உள்ள அரசு அலுவலர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கடன் தொகை வழங்குவதற்கு இதுவரையில் 75 இலட்சம் ரூபாய் இருந்தது, இரண்டு மடங்கு ஆக்கப்பட்டு 1½ கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது உள்ளபடியே அரசாங்கத்தில் பணி புரிகின்ற அலுவலர்கள் அத்தனை பேருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றாகும். மற்றும் நீர்ப்பாசனம், கல்வி, சுகாதாரம் என்று ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் நேரமாகிவிடும். எல்லாவற்றிலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்கு முதலமைச்சர் இந்தத் திட்டத்தில் வழி வகை செய்திருக்கின்றார். தமிழ் உணர்ச்சியைக் காட்டிக் கொள்கின்ற வகையில், அவர் உள்ளத்தில் நீர் ஊற்று போல் தமிழ் உணர்ச்சி ஓடிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டுவது போல், தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்கின்றபோது மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்பொழுது செய்யவேண்டும் என்று தெரிந்து செய்யும்பொழுது சில நேரத்தில் எதையும் செய்ய முடியாத அளவுக்குக் கைகள் கட்டப்பட்டு, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கிருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் போன்று நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதால், அவை போதாது, இன்னும் தேவைப்படுகின்றன என்ற அளவில்தான் மாநில சுயாட்சி கோரப்படுகிறது. மாநில சுயாட்சி இருந்தால்தான் மேலும் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். எதற்கெடுத்தாலும் டெல்லிக்குப் போய்த் தீரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடைசியாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்ற நல்ல கொள்கையை இன்றைய தினம் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். சிலர் அண்ணா அவர்கள் மாநில சுயாட்சி மேண்டுமென்று சொன்னாரா என்று பிரச்சினையைத் திசை திருப்பி விடுகிறார்கள். இது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. அவர்கள் கொடியிலும் அண்ணா உருவத்தை வைத்துப் கொண்டார்கள். பெயரிலும் அண்ணாவை வைத்துக் கொண்டார்கள்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

ஆனால் ஏன் அவர்கள் அண்ணா சொன்ன கொள்கையை மாற்றுவதற்காக அண்ணா சொல்லவே இல்லை என்று கூறி வருகிறார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர்களுடைய கட்சி மாநிலக்கட்சியாக இருந்தது, இப்பொழுது சில காலமாக அகில இந்தியக் கட்சியாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. அகில இந்தியக் கட்சியாக மாறின பிறகு அவர்களுக்கு, இந்த மாநிலத்தைப்பற்றி.....

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, அண்ணா திராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் மாநிலக் கட்சிதான், அதை அகில இந்தியக் கட்சி என்று யாரும் சொல்லவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக உறுப்பினர் திரு. தங்கவேல் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: நண்பர் திரு. வெங்கா இப்பொழுது தான் புதிதாக அங்கே சென்றிருக்கிறார், ஆகையினாலும் அவருக்கு அது விஷயம் தெரியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் நாட்களுக்கு முன்னாலேயே அவர் அகில இந்தியக் கட்சி என்று அறிவித்த அன்றையதினமே, அது மாநில சயாட்சிக் கொள்கைக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால், நான் உடனடியாகத் திரும்புவந்துவிட்டேன் என்பதை நண்பர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: போவதற்கு முன்னால் தெரிய வில்லையா? போன பிறகுதான் திரும்பி வரவேண்டுமென்று தோன்றியதோ?

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, நான் அதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை. நான் மூன்பே சொன்னேன், அண்ணா திராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் அந்தப் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும், அவர்களது கொடியில் அண்ணா உருவத்தைப் போடுவதும், அதிலே உள்ளவர்களையும் பொதுமக்களையும் ஏமாற்றுவதற்கே. நான் வீட்டிலேயே இரண்டு ஆண்டுகளாக என்னுடைய சொந்தத் தொழிலை கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த நேரத்தில் இந்தப் பெயரைப் பார்த்து, அந்தக் கொடியைப் பார்த்து அங்கே வலிய இழுத்துக் செல்லப்பட்டேனே தவிர, தலைவர் உட்பட.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் என்று இங்கு குறிப்பிட்டால், நான்தான் இருக்கிறேன், என்னேத்தான் குறிக்கும்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: அந்தக் கட்சியின் தலைவர் வலிய இழுத்தாரே தவிர நாளைச் செல்லவில்லை. நான் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக எனது சொந்தத் தொழிலைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவன்.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, ஒரு கட்சியினுடைய கொள்கைகளைப் புரிந்துகொண்டுதான் அந்தக் கட்சிக்குச் செல்ல வேண்டுமே தவிர, வலிய இழுத்தார்களா என்பது பிரச்சினையாகாது. அவர் எதற்காகச் சென்றார், எதற்காகத் திரும்பி வந்தார் என்பது உலகுக்குப்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 மார்ச் 7]

புரியும். கொள்கை புரிந்து செல்வதுதான் நியாயம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, அந்தக் கட்சியின் கொள்கை என்னவென்பதை, நண்பர், திரு. வெங்கா அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, அதை வெளியிடவேண்டிய நேரத்தில் வெளியிடுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேல்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுதும், எப்பொழுதும், அந்தக் கட்சியில் இந்த நிலைமைதான்.

*திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் திரு. தங்கவேல் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வலிய இழுத்துச் சென்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டார், உறுப்பினர் திரு. வெங்கா பேசுகிறபோது கொள்கையைப் புரிந்துதான் செல்வார்கள், அப்படித் தானே சென்றிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். உடனடியாக திரு. வெங்கா அவர்கள் அவர் கட்சியின் கொள்கையை விளக்க வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்...

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, நான் “வலிய இழுத்து” என்று சொல்லுவது தவறு, தானே போனால் என்று சொன்னேன், வேறு அல்ல.

திரு. ஆ. தங்கவேல் : தலைவரவர்களே, அவருடைய தலைவர் அதை அகில இந்தியக் கட்சி என்று சொன்ன பிறகு மாநில சுயாட்சியை எப்படி ஒத்துக்கொள்வார்? திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய கட்சியோடு இருக்கின்றபோது, எப்படி மாநில சுயாட்சி கேட்க முடியும்? பிரதம மந்திரி அவர்கள் நேற்றைய முன் தினம் பார்லிமெண்டில் பேசுகிறபோது, மாநில சுயாட்சி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்களே, மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை ஆதரித்தால் என்னவாகும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அண்ணா அவர்கள் பலவிடங்களில் வலியுறுத்தி வந்த, பத்திரிக்கைகளிலும் புத்தகங்களிலும் எழுதி வந்த மாநில சுயாட்சியை, அண்ணா சொல்லவே சொல்லவில்லை என்று சொல்லுகிற அளவிற்கு போய்விட்டார்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை பார்க்கின்றபோது வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மாநில சுயாட்சியை அடைவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னென்னவோ முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்து வருகிறார்கள். அதை அடைந்தால்தான் தமிழ்நாடு உருப்படும் என்று வாதாடி வருகின்றார்கள். அதற்காகச் சிறை செல்லவும் தயாராகவிருக்கிறேன் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் என்னைப் போன்ற லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் அந்த தானைத் தலைவரைப் பின்பற்றிச் சிறை செல்லத் தயாராகவிருக்கின்றோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. தங்கவேல்]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 6.40)

திண்டிவனம் தாலுக்காவில் ஓங்கூர் ஆறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து நாம் செல்லுகின்ற வழியிலே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் எல்லை அது. அந்த இடத்தில் அந்த ஓங்கூர் ஆறு குறுக்கிடுவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த ஓங்கூர் என்ற இடத்தில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது 1962-லிருந்து 1967 வரையில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக எதிர் கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தினேன். அது இன்னும் செய்யப்படாமல் விடுபட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக் கட்டுவதனால் கம்சூர், ஓங்கூர், பாங்குளத்தூர், ஆவணிப்பூர் போன்ற கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க இயலும். அந்த ஆற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் சீக்கிரமாகப் போய் கடலில் விழுந்து விடுகிறது. ஆகவே, அதில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று நான் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல்வர் அவர்கள் இன்றையதினம் இராமநாதபுரம் மற்றும் பல மாவட்டங்களிலே வறட்சிப்பணிகளுக்கு பல லட்சம் ரூபாய் செலவிடும்படியான நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். திண்டிவனம் வட்டாரத்தில் வறட்சி பீடித்திருக்கும் இந்த ஓங்கூர் பகுதிக்கும், இந்த அணை கட்டுவதற்கான திட்டத்தையும் அவர்கள் ஏற்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், தமிழக மக்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, நடுத்தர மக்களுக்கெல்லாம் நல்வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய, சமதர்ம மணங்கமழக்கூடிய சிறந்த திட்டங்களைக்கொண்ட நல்லதொரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் கொடுத்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டி, நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-42)